ThDr. Karaffa János PhD.

KILENCED A MAGYARSÁG LELKI MEGÚJULÁSÁÉRT
-
ESTERHÁZY JÁNOS ÜZENETE ALAPJÁN

Kiadja:
Pázmaneum Társulás, Dunaszerdahely

Szerkesztette: **ThDr. Karaffa János PhD**
Grafikai előkészítés: **Karaffa Attila**
Nyomta: **Copy Guru, Dunaszerdahely**
2019
3. kiadás

Pázmaneum

Megvalósult
a Magyar Kormány
támogatásával

Miniszterelnökség
Nemzetpolitikai Államtitkárság

Bethlen Gábor
Alap

ELŐSZÓ

Kedves Keresztény Magyar Testvéreink!

Esterházy János a felvidéki magyarság legkiemelkedőbb vezéralakjaként tevékenykedett a két világháború közti, küzdelmekkel és megpróbáltatásokkal teli időszakban. A keresztény hit buzgó megvallója, az üldözöttek önfeláldozó és bátor védelmezője volt minden veszély közepette. Felemelte szavát mindennemű diktatúra és jogtiprás ellen. Kereszténysége és magyarsága miatt neki is az üldöztetés és a szenvedés jutott osztályrészül. Hosszú évekig tartó raboskodás után 1957. március 8-án halt meg a morvaországi Mirov börtönében.

Életpéldájára emlékezve foglaljuk imáinkba nevét!

Boldoggá avatásáért fohászkodva minden magyar közösségben végezzük el az alábbi kilencedet, amellyel kifejezzük személye és lelki nagysága iránti szeretetünket és tiszteletünket, s imádkozunk azokért, akiket magyarságuk miatt ma is üldöznek, mint egykor Esterházy Jánost. Könyörögjünk egyben az Ő szellemiségének jegyében a népek közti békéért és igazságosságért!

Az Úr áldását kérve magyar nemzetünkre és minden jóakaratú emberre:

Esterházy János tisztelőinek nevében – a Pázmaneum Társulás

Dunaszerdahely, 2019. szeptember 14.

ESTERHÁZY JÁNOS MÁRTÍRIUMA

A „mártír” szó valójában tanút, keresztény értelmezésben vértanút jelent. A vértanúságot tulajdonképpen az Isten ügyéért való teljes odaadásként, életünk Istennek való teljes felajánlásaként értelmezzük. Így azok is Isten mártírjai, tanúi lehetnek, akiknek hitükért nem kell erőszakos halált halniuk, mégis egész életüket Isten és embertársaik szolgálatára, az igazság és szeretet érvényesülésének képviseletére áldozzák.

Ilyen mártírként tekinthetünk Esterházy Jánosra is, aki önzetlenül áldozta fel életét embertársaiért, bátran közdött az emberi jogokért, igazságosságért és a békéért. Kezdettől fogva kiállt a magyar kisebbségi egyenjogúsága és autonómiája mellett, és figyelmeztetett a Csehszlovák Köztársaság kisebbségekkel szembeni asszimilációs törekvéseire. 1936-tól az Egyesült Magyar Párt ügyvezető elnökeként lépett fel és fáradhatatlanul tovább küzdött a jogtalanságok és a nacionalista elnyomás ellen. A Kassára bevonuló Horthy Miklós kormányzótól azt kérte, hogy ugyanazokat a jogokat biztosítsa a Magyarországra kerülő szlovákoknak, mint amelyekért ő küzd a Szlovákiában maradó magyarok számára: „Mi, ittmaradt magyarok ígérjük, hogy kezet adunk az itt élő szlovák testvéreinknek és velük együtt dolgozunk egy szebb jövőért. Az ideát lévő magyaroktól pedig kérem, hogy az idecsatolt szlovákok nemzeti érzéseit tartsák a legmélyebb tiszteletben, engedjék meg, hogy ugyanúgy élhessenek itt, mint ahogy azt mi magunknak odaát követeljük.” (Kassa, Esterházy János beszédéből, Horthy Kassára való bevonulásakor, 1938) A Jozef Tiso által vezetett szlovák bábállam idején Esterházy rendíthetetlenül küzdött a nemzetiségi és emberi jogokért. Ő volt a pozsonyi parlament egyetlen olyan képviselője, aki nem szavazta meg a zsidók deportálásáról

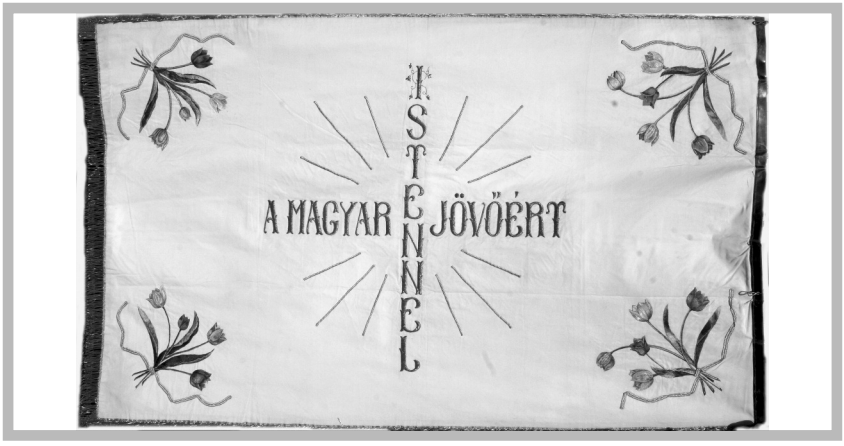

szóló 1942-es törvényt. Erről így nyilatkozott: „Szégyenletes dolog, hogy egy kormány, amelynek elnöke és miniszterelnöke jó katolikusnak vallja magát, zsidó lakosságát Németországba deportáltatja, a hitleri koncentrációs táborokba. Azért nem szavazok a javaslat mellett, hanem ellene, mert mint magyar és keresztény és mint katolikus a javaslatot istentelennek és embertelennek tartom." (Pozsony, parlamenti megnyilatkozás, 1942) A háború embertelensége idején is a keresztény hit buzgó megvallója, az üldözöttek önfeláldozó és bátor védelmezője volt minden veszély közepette. Sok zsidó család köszönheti neki megmenekülését. Felemelte szavát mindennemű (nemzetiszocialista és kommunista) diktatúra és jogtiprás ellen. A gróf 1945-ben Nyugatra menekülhetett volna, de nem hagyta el övéit, pedig az oroszok Pozsonyba való bevonulása előtt már attól kellett tartania, hogy elhurcolja a Gestapo. Ő azonban tudatosan vállalta a mártíriumot, amint arról egy korábbi írásában prófétai szavakkal vallott:

„Ha szenvednünk kell magyarságunkért, panasz és zokszó nélkül tesszük ezt, mert mentül szilárdabban állunk ilyen körülmények között, Isten adta jogaink alapján annál értékesebb tagjai leszünk a nagy magyar közösségnek és annál eredményesebben tudjuk majd szolgálni

Isten segítségével örök magyar céljainkat." (Esti Újság 1939) 1945. április 20-án lefogatta az őt békés szándékkal felkereső Esterházyt, és átadta őt a szovjet katonai rendőrségnek. Több társával együtt Moszkvába hurcolták. Egy kirakatper során szovjetellenes fasiszta tevékenység címén kényszermunkára ítélték, amelyet 1949-ig, Csehszlovákiába való visszatéréséig végzett. A Gulág poklában is erőt meritett hitéből és fogolytársait is bátorította. A Szlovák Nemzeti Bíróság így aztán 1947. szeptember 16-án - távollétében - Esterházyt kötél általi halálra ítélte. Esterházy grófot azonban végül is nem végezték ki, hanem a halálos ítéletet elnöki kegyelemmel életfogytiglani börtönbüntetésre változtatták. Több szlovákiai és csehországi börtönben is raboskodott, mígnem hosszú szenvedés után a mirovi börtönben 1957. március 8-án halt meg.

Esterházy János egész életét magyarsága, keresztény hitvallása, demokrata volta határozta meg, a 20. század bátor, önfeláldozó magyar politikusai közé tartozik.

Keresztényként és magyarként is valóban tanúságtévő életet élt. Példát mutatott arra, hogyan őrizzük és erősítsük a keresztény magyarságot. Őt is utolérte a próféták sorsa, bátor kiállásáért és megingathatatlan erkölcsi állásfoglalásáért gyalázták és támadták a keresztény- és magyargyűlölő erők, végül elhallgattatták, de üzenete ma is érvényes s életpéldája tisztán ragyog előttünk.

Esterházy János mártíriuma adjon nekünk erőt, hogy mindig kiálljunk az igazság s az igazi értékek mellett, ahogy azt ő minden megpróbáltatás közepette is bátran megtette.

Dr. Karaffa János

1. NAP
KÉT KINCSÜNKET ŐRIZVE

Két kincsünk van: magyarságunk és kereszténységünk

A Szlovákiában élő magyarság éppúgy, mint a magyar nemzetnek minden egyes tagja, két kincset őriz szívében és lelkében és ez a két kincs: a magyarsága és a keresztény mivolta. A magyar nemzetnek évezredes történelmébôl láthatjuk, hogy legnagyobb fiai, legnagyobb alkotói egyaránt voltak magyarok és keresztények, egyaránt szolgálták a hazát és az Istent.

Azt hiszem, egyetlen mai nemzet történelmében sem találunk annyi viszontagságot, mint éppen a magyarében. De ezekből a viszontagságokból értékes tanulságokat vonhatunk le. Amikor az ország és a nemzet nemegyszer a teljes romlás szélén állt, és pogány kezek már meg akarták húzni a lélekharangot a magyar nemzet fölött, mindig beállott olyan fordulat, mely megóvta az elpusztulástól a nemzetet és újra felvirágoztatta.

A világháború befejeztével a trianoni és versailles-i békediktátumok után, amikor a magyar nemzet ezer sebből vérezve, megfosztva jóformán minden ellenálló képességétôl, halálraítélten vergôdött, akkor a nagybeteg nemzet testét 1919 tavaszán végképp hatalmába akarta keríteni a sátán a kommunizmus formájában. De mi történt? Egy maroknyi magyar, aki egytől-egyig keresztény-nemzeti alapon áll, kibont egy hófehér zászlót Szegeden, és átjön a Dunántúlra, bevonul Budapestre. Eltűnnek a vörös zászlók, eltűnik a sarló és a kalapács, eltűnik a sok álpróféta, hogy helyet adjon a nemzeti színű lobogónak, melynek lengése biztosítja a keresztény templomokban az istentiszteletek zavartalan lefolyását, és amely a kétségbeesett, sokat szenvedett magyar nemzetet megnyugtatja, tetterôre serkenti és megkezdődik az ország második újjászületése, újraépítése keresztény nemzeti alapon.

Kedves magyar testvéreim!

Szívünk, lelkünk nagy kincsét, nemzeti öntudatunkat és Krisztus Urunkba vetett hitünket ne tévesszük szem elől egy pillanatig sem. Ápoljuk, őrizzük ezt, mert ez az egyetlen pozitív érték, amelyet senki el nem vehet, és melynek varázslatos ereje átsegít a legnehezebb megpróbáltatásokon.

(Új Hírek, 1940. december 24.)

2. NAP
REMÉNYSÉGGEL TEKINTVE A JÖVŐBE

„Soha egy pillanatig se feledkezzetek meg arról, hogy Istentől származunk, és az Ő kegyelme nélkül az általunk annyira áhítozott és a ma annyira szükséges szebb és boldogabb jövőt nem fogjuk tudni elérni. Ne felejtsétek el egy pillanatra se azt, hogy magyarnak születettek, és mint magyarnak kell meghalnotok. Ilyen szellemben neveljétek gyermekeiteket, mert egyedül ez biztosíthatja nemzetünk fennmaradását. (...) Ezen a földön születtem, szívem, lelkem gyökere annyira ezen a földön él, hogy itt maradok köztetek, és Veletek fogom átélni a rossz napokat, és ha az Úristen kegyelme megengedi, a boldogabb magyar jövőt is.

Az Úristen áldjon mindnyájatokat, családotokat, óvja meg házatok táját, és vezéreljen az eljövendő nehéz időkben ”

(Magyar Néplap, 1944. december 30.)

3. NAP
A JOG ÉS IGAZSÁGOSSÁG OLTALMAZÓJA

„Engedjék meg, igen tisztelt Uraim, hogy még egy dologra felhívjam az Önök figyelmét, már csak azért is, mert könnyen lehet, hogy Önök erről nem tudnak, viszont tény az, hogy az ilyen esetek előfordulhatnak, ahol az államfő egy katolikus pap, és ahol a kormányelnök buzgó katolikus és gyakori áldozó, csak ártalmára lehetnek Szlovákia hírnevének. Köztudomású tény, hogy Illaván koncentrációs tábor létezik. Abba a táborba gyakran a legártatlanabbul kerülnek be egyesek, és a lehető legsiralmasabb nyomorúságban töltenek ott heteket és hónapokat úgy, hogy egészségük sokszor tönkre is megy. Nem vagyok híve a koncentrációs táborok intézményének, mert felfogásom szerint, ha valaki olyat tett, ami törvénybe ütközik, tartóztassák le, üljön vizsgálati fogságban, állítsák a bíróság elé, ha bűnös, nyerje el méltó büntetését. De beszállítani valakit egy koncentrációs táborba, ott tartani hetekig, sőt hónapokig kihallgatás nélkül, majd hazaengedni, de előbb vele egy szigorú reverzálist aláíratni, nézetem szerint nem helyes. De hogy a koncentrációs táborba zárjanak katolikus papokat, ez mégis sok.

Tegyenek a hivatalos tényezők arról, hogy az itt felhozott sérelmek reparáltassanak, tegyenek arról, hogy a bennünk élő bizonytalanság érzése bölcs intézkedésekkel eloszoljék és akkor tapasztalni fogják azt, hogy intézkedéseik nyomán a békés fejlődés gyümölcsei fognak teremni, nem pedig a bizonytalanságból eredő meddő egyhelyben topogás.” (Parlamenti beszéd, 1940)

4. NAP
A NÉPEK KÖZTI BÉKE ÉS KIENGESZTELŐDÉS MUNKÁLÓJA

Sem gyűlölettel, sem erőszakkal nem lehet a nemzetiségi kérdést megoldani. Intő példa erre elsősorban Csehszlovákia. Ha azt akarjuk, hogy más nemzetek megbecsüljenek bennünket, akkor mi is becsüljük meg őket, még akkor is, ha számszerűleg kisebb. Minden nemzetnek vannak hibái és erényei. Ha a magyarság meg akarja tartani szerepét Közép-Európában, akkor olyan légkört kell itt teremtenie, amely kizárja a gyûlöletet, féltékenységet, és biztosítja a különbözõ nemzetek között a békés együttélést. Ez felel meg az ezeréves magyar tradícióknak is. Ne felejtsük el azt sem, hogy a Magyarország határai mentén élõ és nemzeti öntudatra ébredt nemzetek éber figyelemmel kísérik mindazt, ami Magyarországon történik. Szociális igazságon felépült, gazdaságilag és katonailag erõs, társadalmilag kiegyensúlyozott Magyarországnak mindig lesz tekintélye és vonzóereje a Duna-medence többi nemzetére, amelyet semmiféle ellenséges propaganda nem tud ellensúlyozni. Minden propagandának annyi az ereje és hatása, amennyi az igazság benne. (Debrecen, részlet beszédébõl, 1941)

5. NAP
IGAZSÁGTALANUL ELÍTÉLVE – NÉPÉVEL EGYÜTT

„Megrendülten, tehetetlenül és szívütötten állunk az ítélet előtt. Az igazság újra csatát vesztett Szlovákiában. Halálos ítélet: mentő körülmény nélküli végkonklúzió. Kötélhalál: aljas indokból elkövetett tett megbélyegzése. És a tempó és a gyorsaság, amivel az ítéletet keresztülhajszolták, egyetlen tárgyalás subája alatt. Micsoda nemzet ez! A nyílt fórumon, a világ színe előtt micsoda bátorság, mekkora arcátlanság így hazudni. Hitler tanulni jöhetne. Nemhiába volt Szlovákia a Führer mintaállama. Most fölülmúlta mesterét is. ... Ez tiszta gyilkosság, de a bírák ugyanakkor nem tudják, hogy öngyilkosság is; a szlovák nemzet, a szlovák antifasizmus ezzel az ítélettel kimondta önmaga felett az erkölcsi halálos ítéletet. A bűntudat teljes hiánya judicium-hiányra utal. Ez az ítélet történelmi példa és erkölcsi elmarasztalás. Mach 30 éves büntetése és Esterházy halálos ítélete kötetek helyett beszél. A szlovák nemzet újra fel van mentve. Újra felmentette magát mások befeketítésével, föláldozásával. Meddig tarthat büntetlenül az ilyen játék? Az áldozatok újra a szlovákiai magyarok, mert Esterházy személyében az egész szlovákiai magyarság nyakába dobtak kötelet. A szlovákiai magyarok alkotják a bűnbakot, mely a nagyobb szlovák bűnöket hatálytalanítja."

(Fábry Zoltán, Magyar Nemzet, 1947. október 5.)

6. NAP
JÁMBORSÁGGAL ÉS TISZTA ERKÖLCCSEL

Ott Oroszországban betartotta az első pénteket, lelki szentáldozást végzett – máskor is, de első pénteken mindig. És igyekezett megtudni, mikor van húsvét, bár ez a naptárhiány és annak különbsége miatt igen nehéz volt. Elmondta, hogy a táborokban férfiak-asszonyok együtt voltak, minek következtében az erkölcsök igen lazák voltak. Férfiak az utolsó darab kenyerük árán vásároltak asszonyt maguknak, amin igen csodálkoztam. Ott, ahol ő volt, voltak magyarok is, akiket igyekezett ettől visszatartani. Megkérdezte tőlük, szoktak-e imádkozni. Szoktak. A Miatyánkot is? Igen. „Fiúk, hát hogyan imádkozhatjátok: mindennapi kenyerünket, s azután, mikor azt Krisztus Urunk megadja nektek, láncot csináltok belőle, hogy arcul csapjátok Őt azzal?!" Szegény gyerekek röstellték magukat és tartózkodtak a bűntől. Politikai és hadifioglyokon kívül közönséges bűnözők is voltak a táborokban, akiknek a társasága szörnyű kín volt részére. Káromkodtak, átkozódtak, trágárságokat beszéltek és Jánost csúfolták, amiért imádkozott. A végén az őrök is felfigyeltek, hogy mennyit imádkozik, de nem bántották emiatt. Azt hitték, hogy pap. „Csak ismerd be, hogy bátyuska vagy, nem lesz semmi bajod." „Nem vagyok bátyuska, hogyan lehetnék, hisz feleségem van, gyermekeim." „Attól lehetsz nyugodtan bátyuska, csak ne tagadd!" Nem tudták megérteni, hogy aki nem pap, annyit imádkozik.

(részlet Esterházy-Mycielska Mária naplójából, 1945-1957)

7. NAP
AZ IMA EREJE

„1946-ban egy barakkban laktam egy fiatal lett fiúval. Ez a gyerek mellhártyagyulladással kórházba került. Láttam, hogy az én kis barátom olyan gyenge, hogy mozogni sem tud, semmit sem eszik, szörnyen szenved. Pár nap, és vége.

Akkor elhatároztam, hogy egy kilencedet fogok mondani Kis Szent Terézkéhez és Kaszap Istvánhoz… Tehát elkezdtem az imákat, egyik nap a másik után telik, a gyerek állapota változatlan, nem eszik, jóformán eszméletlen. A doktornő csodálkozik, hogy a gyerek még él. Szerinte már rég meg kellett volna halnia. Én meg imádkoztam és drukkoltam. A kilencedik nap reggel az ágyamból átkukucskálok az ő ágyára. Önkivületben fekszik, és nyög. Elimádkoztam rendes imáimat, és a végén kezdtem a novéna utolsó fordulóját. Befejeztem, és aztán egy kicsit elaludtam.

Felébredek egy idő múlva, és átnézek a kisfiú ágyára. Látom ott, hogy a fiú félig ül az ágyában. Mondhatom, hogy ebben az órában, mikor befejeztem a novénát, a fiú egészségi állapotában hirtelen teljes változás állott be. A napokig tartó kinos, letargikus állapotból (mondhatnám haldoklásból) minden átmenet nélkül a gyógyulás olyan stádiumába került, hogy mindenki, de főleg a doktornő csodálkozott. Tökéletesen meggyógyult.”

(részlet a húgának, Máriának irt leveléből)

8. NAP
MÁRTÍRIUM

„Mi a történelmünkből megtanulhattuk azt is, hogy csak az olyan törekvés jut diadalra, melynek mártírjai vannak. Végtelenül komoly és rendkívül súlyos időket élünk, amelyekben fokozott a felelősségünk Istenünkkel, nemzetünkkel, családunkkal, utódainkkal és magunkkal szemben. De vállaljuk ezt a felelősséget. Nem fogunk sem megtörni, sem helytelen utakra tévedni. Nem fogunk összeütközésbe kerülni sem az isteni, sem az emberi törvényekkel, mert rendületlen a bizalmunk és hitünk az isteni igazságban. Bízunk a magunk erejében és emelt fővel hirdethetjük, hogy lelkiismeretünk tiszta, becsületünk érintetlen, nem vétettünk senki ellen és csak azokat a jogainkat követeljük és védjük, melyeket már a múltban kiharcoltunk és amelyek feltétlenül megilletnek minket. Ha szenvednünk kell magyarságunkért, panasz és zokszó nélkül tesszük ezt, mert mentül szilárdabban állunk ilyen körülmények között, Isten adta jogaink alapján annál értékesebb tagjai leszünk a nagy magyar közösségnek és annál eredményesebben tudjuk majd szolgálni Isten segítségével örök magyar céljainkat."

(Esti Újság 1939)

9. NAP
ESTERHÁZY JÁNOS SEGÍTSÉGÉT KÉRVE

2007. június 9-én az olmützi Szent Vencel székesegyház falai közt került sor arra az Esterházy-évben megrendezett ünnepi megemlékező szentmisére, amelyet a mártír gróf lelki üdvéért ajánlottak fel. A megemlékezésre több busszal érkeztek zarándokok a Felvidékről és Magyarországról is, jelen volt a szűkebb család is Esterházy-Malfatti Alice grófnő vezetésével. A szentmise végén a zarándokok Zsidó János atya és a jelenlevő lelkiatyák vezetésével közösen imádkoztak a súlyosan beteg František Lizna atya – Esterházy János egykori rabtársa- gyógyulásáért, kérve a mártír gróf segítségét. Előző nap ugyanis Jan Graubner olmützi érsek maga mondotta az Esterházy Alice által vezetett küldöttség tagjainak jelenlétében, hogy kérjük Esterházy János közbenjárását az atyáért, mert ha Lizna atya megyógyulna halálos betegségéből, akkor az valóban olyan csoda lenne, ami impulzust adhatna a boldoggá avatási eljárásnak. Az olmützi érsek lenne ugyanis az illetékes a boldoggá avatási eljárás elindításában az erre vonatkozó rendelkezés alapján.

Lizna atya műtéte után lábadozva 2007. június 8-án hagyta el kórházat, orvosai közül senki sem merte volna megjósolni a későbbi kórlefolyást. Június 9-én imádkoztak Olmützben Lizna atya gyógyulásáért, és már 2007. július 12-én, a kórházból való hazaengedésétől eltelt egy hónap alatt a beteg állapotában látványos és csak orvosi érvekkel nehezen magyarázható javulás állt be. A halálos beteg meggyógyult. Lizna atya csak 2008 márciusában, egy Molnár Imrével folytatott telefonbeszélgetés során tudta meg, hogy Esterházy Jánosról megemlékezve könyörögtek gyógyulásáért Olmützben. Ekkor ezt mondotta: „Már tudom, kinek köszönhetem gyógyulásomat!”

Esterházy János (1901 - 1957)

IMA ESTERHÁZY JÁNOS EMLÉKEZETÉRE – A BÉKE ÉS IGAZSÁGOSSÁG MEGŐRZÉSÉÉRT

Könyörögjünk.
Esedezve kérjük irgalmadat, Istenünk, gyermekedért,
Isten szolgájáért, Esterházy Jánosért,
aki az evangélium terjesztésében
kitartóan közreműködött.
Őt, aki a keresztény hit buzgó megvallója,
s az üldözöttek önfeláldozó és bátor védelmezője volt, kérünk,
vezesd a béke és a világosság országába, szentjeid körébe.
Istenünk, te kinyilatkoztattad, hogy a békességszerzők
a te gyermekeid.
Kérünk, add meg nekünk,
hogy szüntelenül megvalósítsuk azt az igazságosságot,
amely magyar nemzetünk és minden nép számára
egyedül képes biztosítani a tartós és igaz békét.
A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által,
aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben,
Isten mindörökkön-örökké.
Ámen.

(A Római Misekönyv könyörgései alapján)

LÉNÁR KÁROLY ATYA: GRÓF ESTERHÁZY JÁNOS SZÁZADIK SZÜLETÉSE NAPJÁRA

Esterházy János életrajzát megírták, méltatták arra hivatott történészek, én csak annyit szeretnék most büszkén kijelenteni, hogy mi tardoskeddiek is magunkénak valjuk őt. Nem csak azért, mert szülőhelye, Nyitraújlak olyan harminc egynéhány kilométerre van csak tőlünk, de azért is valljuk őt magunkénak, mert példás élete helytálló magyarsága, helytálló keresztény példaadása segített és a rá való emlékezés segít községünknek, Tardoskeddnek is megőrizni és tovább fejleszteni, gyermekeinknek, unokáinknak, az újabb ezer éves jövőben továbbadni identitásunkat, hitünket, nyelvünket, kultúránkat. Esterházy János, mint a csehszlovákiai harmincas évek Magyar Keresztény Szocialista pártjának elnöke nagyon jól tudta, érezte, hogy azt a megtartó, és éltető szellemet, aminek ezer éves történelmünket köszönhetjük, a Szent István által nemzetünk homlokára rajzolt kereszt sugározta ezeréven éven át és csak ez fogja sugározni újabb ezer éven át.

A háború utáni Csehszlovákia baloldali pártjai nagyon is jól ismerték Esterházy János hajlíthatatlan gerincű magatartását, félelmet nem ismerő bátorságát, a pápák szociális tanításán alapuló politikáját és azoknak a közéletben való magas rangú érvényesítését. Keresztény meggyőződése szinte kényszerítette őt hogy védelmezze a kisebbségeket. Ezért mert egyedül is kiállni a szlovák parlamentben, tiltakozni a zsidók jogfosztását törvénynek csúfolt kormányrendelete ellen.

Melyik hatalom, kormány fogja végre, méltatni magatartását és az igazságért égbe kiáltó rehabilitását, mert a háború után Esterházy Jánost letatóztatták, elküldték s Szovjetúnióba, de Moszkva sem itélte

őt el,visszaküldték Pozsonyba de Szlovákia halálra itélte őt, majd a halálbüntetést életfogytiglani börtönre változtatta. Büntetését olyan körülmények között kellett töltenie, hogy 1957. március 8-án visszadta nemes lekét Teremtőjének a mírovi börtönben.

Lelkünkben él emléke, példaképünk és ezt adjuk tovább utódainknak is.

Esterházy-Malfatti Alice grófnő emlékérméket osztogatott ma a magyar parlamentben. Igy akarja kifejezni háláját, hogy vannak azért sokan, akik nem feledkeztek el édesapjáról, akik szintén hálával gondolnak rá. Én már néhányszor végeztem szentmisét Esterházy János lelkiiüdvéért Pozsonyban, de egyet Olomoucban is a katedrálisban.

Valamikor a kereszténység elején a vértanúk korában az egyházatyák mondották: „A vértanúk vére a kereszténység magva." Az ő felejtheetlen emléke legyen a felvidéki magyarok identitásának, fennmaradásának a magva. Ámen.

(Idézet Lénár atya tardoskeddi beszédéből, 2001)
Forrás: Lénár Károly atya - Krisztus bátor hitvallója,
Pázmaneum 2009)

KERESZTÚT A MAGYARSÁGÉRT

(Esterházy János emlékére, szerkesztett változat,
egykori rabtársa, Lénár Károly atya gondolatai alapján)

Bevező:

Uram, Jézus, áldozatod végtelen nagyságáról és fájdalmáról akarunk elmélkedni. Taníts meg minket életünk keresztútját elfogadni és elviselni. Életünk útja keresztút! Esterházy János is állhatatosan járta ezt a keresztutat. Mi papjaid járjuk ezt az utat híveinkkel együtt, mert kevesen vagyunk és kiöregedtünk. Járj te velünk, légy te nekünk segítő Simon és Veronika! Aki élsz és uralkodol mindörökkön örökké....

I. A szörnyű igazságtalan ítélet

Imádunk téged Krisztus és áldunk téged.

Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

Uram, Jézus,vádlóid közül senki sem gondolt arra, hogy majd egykor őket is fogják ítélni az emberek, a történelem és az isteni igazság. Esterházy János szolgádat is így ítélték el egykor, miként Téged. Minket is gyakran ítélnek, Uram,az emberek minket papokat is, hogy nagyobb lelkesedéssel kellene végeznünk lelkipásztori munkánkat, minket hívőket, hogy többet kellene imádkoznunk magyar papi és szerzetesi hivatásokért és magyar főpásztorért, és hát majd életünk végén te fogsz ítélni minket, Uram, azért már most kiátunk hozzád:

Uram, emlékezzél meg rólam!

-Mikor az utolsó ítéletre egybegyűjtöd a népeket

-Mikor a világmindenség erői megmozdulnak

-Mikor remegve várom melyik oldaladra állítasz.

Uram, már most megkérlellek, irgalmadért könyörögve, állíts engem jobbodra! Aki élsz és uralkodol mindörökkön örökké! Ámen.

II. Jézus keresztje

Imádunk téged Krisztus és áldunk téged.

Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

Édes Üdvözítőm, aláveted magad az igazságtalan ítéletnek. Vállalod a keresztet. Mi is vállaljuk keresztünket,most is visszük ezt Esterházy János áldozatára emlékezve. Milyen nehezen törődünk mi bele a keresztviselésbe, azért kiáltunk hozzád:

Uram,irgalmazz!

-Valahányszor félek a kereszttöl.

-Valahányszor visszautasítom a keresztet.

-Valahányszor igazságtalannak tartom a szenvedést.

Uram, taníts meg, hogy megértsem amit te mondtál: "Aki utánam akar jönni, vegye fel keresztjét minden nap és úgy kövessen engem!"...

Irgalmazz,Uram, mert te élsz és uralkodol mindörökkön örökké!

Ámen.

III. Az első elesés

Imádunk téged Krisztus és áldunk téged.

Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

Megváltó Istenem, emberi tested nem bírta a keresztet, Esterházy Jánost is meggyötörte a szenvedés. Mi is sokszor elesünk testünk, de különösen lelkünk gyengesége miatt, azért hozzád kiátunk:

Uram, Jézus, légy velünk!

-Mikor súlyos a kereszt terhe.

-Mikor nehezünkre esik a bűnből való felkelés.

-Mikor nehezünkre esik a téged való követés.

-Mikor bűneinket szégyenljük.

Uram, Jézus, adj erőt, hogy minden botlásom és esésem ellenére kövesselek téged kereszutadon, mert te élsz és uralkodol mindörökkön örökké. Ámen.

IV. Jézus Anyjával találkozik

Imádunk téged Krisztus és áldunk téged.

Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

Minden oldalról gyűlölködő villámló szemek néztek rád, Uram, csak Anyád tekintete volt vigasztaló és bátorító, ezért kiáltunk a te Anyádhoz: a Magyarok Nagyasszonyához, akihez Esterházy János is oly buzgón és gyakran zarándokolt a máriavölgyi búcsújárások alkalmával!

Vértanúk Királynéja könyörögj értünk!

-Örömben vagy szenvedésben.

-Mikor szeretteinkért fáradozunk.

-Mikor betegeknek szolgálunk.

-Akkor is,ha elutasítom a felebarátot.

Krisztus Anyja, add, hogy Fiadat lássuk minden felebarátban.

Krisztus, a mi Urunk, által.

V. A segítő Simon

Imádunk téged Krisztus és áldunk téged.

Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

Uram, segítséget is kaptál. Simont kényszerítették, hogy segítsen neked vinni a keresztet. Uram, adj nekünk is segítő Simont: olyan felvidéki magyar egyházi és világi vezetők személyében, akik miként Esterházy János tette egykor, ma is példát adnak nekünk a kereszthordozásban! A mi életutunkon nekünk is van segítségünk: szüleink, a lelkiatya, tanítóink, rokonaink, jóbarátaink, mindnyájukért könyörgünk:

Jutalmazd őket örök boldogsággal!

-Szüleinket, szeretetükért.

-Testvéreinket, testvéri szeretetükért.

-A mostani főpásztorainkat, a lelkiatyákat, hogy hirdetik nekünk evangeliumodat.

-Házastársainkat önfeláldozó szeretetükért és munkájukért.
Fizess meg, Uram, minden jótevőnknek örök boldogsággal!
Aki élsz és uralkodol mindörökkön örökké. Ámen.

VI. Veronika

Imádunk téged Krisztus és áldunk téged.
Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

Uram, bátor asszony állt eléd, segítséget kínál. Nem sokat segíthet egy kendővel a keresztúton,de sokat segíthetnének nekünk a magyar édesanyák,nagymamák,akik Esterházy János példájából erőt merítő buzgó katolikus magyarokat, jó papokat,szerzeteseket és magyar főpásztort is nevelhetnének nekünk. Mi a csekély segítségben is jó akaratot akarunk látni! Ezért hozzád kiáltunk:

Ments meg,Uram,minket!
-A fösvénységtől és írígységtől.
-A szeretetlenségtől és gyűlölettől.
-A hálátlanságtól és féltékenységtől
-A dicsekvő büszkeségtől.

Ments meg, Uram, minket attól, ami akadályozná a hozzád való közeledésünket. Veronika példáját akarjuk követni, hogy minket megjutalmazz országod örömével.

Aki élsz és uralkodol mindörökkön örökké. Ámen.

VII. A második elesés

Imádunk téged Krisztus és áldunk téged.
Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

Uram, másodszor is elestél. Mi is többször elesünk az életben, de te azért estél el másodszor is, mert már elhagyott testi erőd. Mi azonban azért esünk vissza bűneinkbe, mert közömbösek és lusták vagyunk. Esterházy János elkötelezett és tettrekész volt a szolgálatban. Azért példájára tekintve hozzád kiáltunk:

Kérünk téged, hallgass meg minket!

-Világosítsd meg értelmünket, hogy belássuk milyen bűn a megátalkodottság.

-Világosítsd meg értelmünket, hogy belássuk milyen bűn a lustaság

-Világosítsd meg értelmünket, hogy belássuk milyen rossz tanácsadó az elkeseredettség.

Kérünk téged, hallgass meg minket, aki élsz és uralkodol mindörökkön örökké! Ámen.

VIII. A jeruzsálemi asszonyok

Imádunk téged Krisztus és áldunk téged.

Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

Uram, az asszonyi szív jól érezte kereszted szörnyűségét, dehát tehetetlenek, nem tudtak segíteni. Azért együttéreztek veled, legalább megsirattak téged. Mi is tudjuk, az együttérzés nem segít neked, cselekedni, tenni is kell valamit, ahogy azt Esterházy János is tudta és eszerint cselekedett. Édesanyák, nagymamák, feleségek, ne csak sirassatok bajaink felett, hanem neveljétek gyermekeiteket, férjeiteket össztartozásra, összefogásra, hogy szűnjön már meg végre a magyar átok, és ne legyünk széthúzók, legyünk egy, amint te mondtad apostolaidnak az utolsó vacsorán! Ezért kiáltunk hozzád:

Bocsáss meg nekünk!

-Ha csak sajnálunk valakit szenvedésében, de nem segítünk neki.

-A beteggel szembeni türelmetlenségünkért.

-Kislelkűségünkért a szenvedésben.

Uram, te megbocsájtasz nekünk, de csak ha megbánjuk bűneinket. Ehhez adj nekünk kegyelmet, aki élsz és uralkodol mindörökkön örökké. Ámen.

IX. A harmadik elesés

Imádunk téged Krisztus és áldunk téged.

Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

A fájdalmas körmenet lassan célhoz ér, de te harmadszor is elesel. Uram, kibírod még a kálváriáig? Esterházy János rendületlenül bízott Benned. Életünkben minden újabb elesés, botlás csökkenti bizalmunkat, hogy elérünk téged, ezért kiáltunk hozzád:

Bízunk benned, Uram!

-Akkor is, ha bűnbe estünk,

-Akkor is, ha érezzük gyengeségünket,

-Akkor is, ha érezzük elhagyatottságunkat betegségünkben, kételyeinkben, hogy szeretsz-e még minket.

Jóságos Jézusunk, töltsd el szívünket bizalommal, mert te élsz és uralkodol mindörökkön,örökké. Ámen.

X. A keresztrefeszítés előkészületei

Imádunk téged Krisztus és áldunk téged.

Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

Célhoz értünk. Most már pihenned kellene, Uram, ehelyett most kezdődik a legrosszabb, a legfájóbb. Lemeztelenítenek, hogy mindenki lássa testeden a szörnyű sebeket. Ezer sebből vérzel, keserű itallal kínálnak, de te nem keseredsz el. Atyádnak áldozod magad. Uram, a mi lelkünkben, de sokszor is van keserűség a szeretet helyett. Hányszor elkeserítünk másokat is a szeretetlenségünkkel, érzéketlenségünkkel, durvaságunkkal. Mi felebaráti szeretetet hirdetünk, miként azt Esterházy János is tette, hogy szűnjék meg már végre a megkülömböztetés, hogy valósuljon meg végre Szent Pál felhívása: "Nincs többé zsidó vagy görög, rabszolga vagy szabad, férfi vagy nő, mert ti mindnyájan egy személy vagytok Krisztus Jézusban." (Gal 3,28) Nem mentegetjük magunkat, hanem megkérlelünk:

Bocsáss meg nekünk!

-Mert másokat sokszor elkeserítettünk-
-Mert kegyetlenek érzéketlenek voltunk
-Mert visszautasítottuk szentségeidet
Uram, halálunk óráján is bocsáss meg nekünk!
Aki élsz és uralkodol mindörökkön örökké. Ámen

XI. A keresztrefeszítés

Imádunk téged Krisztus és áldunk téged.
Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

Üdvözítőnk, keresztre szegeznek téged. Kereszted az oltár, amelyen te vagy az áldozati bárány. Most lesz az első Úrfelmutatás! Uram,nem a három szeg, hanem a te szereteted szegezett keresztre. Ez a szeretet munkálkodott Esterházy János szívében is, s ez mutatkozott meg életáldozatában. Mi nem szerettünk Téged, ahogyan megérdemelted volna, azért most kiáltunk hozzád:

Segíts, hogy jobban szeressünk!
-Mikor imádkozunk, dolgozunk, vagy pihenünk
-Mikor szenvedünk.
-Mikor bántalmaznak minket
-Akkor is,mikor megaláznak minket.

Uram, Jézus, tökéletesítsd szeretetünket, hogy mindenek felett téged szeressünk!

Aki élsz és uralkodol mindörökkön örökké. Ámen.

XII. Jézus meghal a kereszten

Imádunk téged Krisztus és áldunk téged.
Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

A te halálod, Uram, a mi halálunk is, mert értünk és helyettünk haltál meg. Hiszünk benned, Uram,erősítsd hitünket,miként Esterházy János szolgádat is megerősítetted a nehéz órákban! Azért kiáltunk hozzád:

Uram, hiszek benned.
-Mert Isten és ember vagy
-Hogy Szűz Máriától születtél
-Meghaltál a kereszten, hogy megváltsál minket.
-Hogy oltárainkon újból feláldozd magad.
-Hogy te vagy az út, az igazság és az élet.
Hiszünk benned, Uram, növeld a mi hitünket.
Aki élsz és uralkodol mindörökkön örökkön örökké. Ámen.

XIII. Jézus teste Anyjának ölén

Imádunk téged Krisztus és áldunk téged.
Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

Szűz Anyám, öledbe tették szent Fiad holttestét. Ez volt életed legszomorúbb és legfájóbb pillanata. Nagyasszonyunk, ölelj minket is karjaidba! Ott tartottál minket ezer éven át, ne engedd, hogy sírba hulljunk és ha mégis odahullanánk, Fiaddal együtt új életre keljünk! Fiaddal együtt, akinek te adtál földi életet, az adott nekünk örök életet. A mi földi életünk is egyszer véget ér. Állj akkor is a mi keresztünk alatt, minket is ölelj karjaidba Esterházy Jánossal együtt és kérünk:

Mutasd meg nekünk Fiadat!
-Mikor földi életünk véget ér.
-Ha majd már imádkozni sem tudunk.
-Ha közeledik a sátán, hogy eszünkbe juttassa bűneinket

Mielőtt az örök Bíró kimondaná az itéletet, te a mi Pátrónánk, vigyél be minket szentjeid közé, hogy velük együtt zenghessük Dicsőség az Artyának, a Fiúnak és a Szentléleknek most és mindörökkön örökké. Ámen.

XIV. Jézus temetése

Imádunk téged Krisztus és áldunk téged.
Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

Uram, még nincs vége, ha le is pecsételték a sírt. Az utolsó szó a tiéd. Kérünk téged ezen az Esterházy János emlékére rendezett könyörgő Imanapon, hogy mielőbb egy hálaadó Imanapon adjunk hálát neked Esterházy János boldoggá avatásáért! Most, mikor sírodnál állunk, kiáltunk hozzád:

Jézusom, köszönöm néked!

-A te születésedet és gyermekségedet.

-Isteni életedet.

-A te csodáidat.

-Minden szavadat

-Az örök élet ajándékát.

- Hogy Anyádat is nekünk adtad

-Szenvedésedet és halálodat

-Hogy elküldted Szentlelkedet

-Egyházadat, püspökeinket és pajainkat

-Szeretetedet, mellyel minket elárasztasz.

-Hogy a magyar szenteket és boldogokat valamint Esterházy János szolgádat példaképül adod számunkra!

Mindenért hálát adunk néked,amit jótékonyságodból nekünk adtál, köszönjük ezt néked, aki élsz és uralkodol mindörökkön örökké. Ámen.

Befejezés:

Szűk az út, göröngyös és tövises, amely a mennybe vezet. Ez a mi életünk keresztútja. Uram, Jézus, követni akarunk téged, ne engedd, hogy erről az útról letérjünk, mert megismertük, hogy csak ez az út vezet hozzád, Anyádhoz, Máriához, Nagyasszonyunkhoz és szentjeidhez, akikkel együtt élsz és uralkodol mindörökkön örökké. Ámen.

(Forrás: Lénár Károly atya - Krisztus bátor hitvallója, Pázmaneum 2009)

EMLÉKEZÉS A FÉL ÉVSZÁZADA ELHUNYT GRÓF ESTERHÁZY JÁNOSRÓL

Mi mindnyájan ma gróf Esterházy Jánosra,
S halálának ötvenedik évfordulójára,
Tisztelettel, mint "Mártírunkra" emlékezünk.
Ki volt és marad évszázadunk igaz magyarja.

Ő aki életét adta hősként, mert népét és hitét,
Soha semmi áron senki előtt gyáván, meg nem tagadta.
Szeretetét, helytállását, örökségként reánk hagyta,
A rab magyar „Mártír" korunk tisztelt hősi halottja.

Ebben a földi világban, hol még igazi honfi szív dobog!
Március idusán minden becsületes polgár azért háborog.
Igazságot és szebb jövőt, melyért Esterházy életét adta!
Ezt akarja e Honnak is minden élő, küzdő szorgos tagja.

A nyolcvan éves egykori rabtársa a szibériai haláltáborból,
Ki túlélte, nevelő János bácsijára mint apjára úgy emlékezik.
Ki szerető mosolyt küld felénk, régi ismerősként
egy Másvilágból,
Mert ki Őt ismerte, azokról Ő
a „Magyarok Szenvedő Krisztus el nem feledkezik".

Hetényi József

„Az igazak tündökölnek, miként a csillagok“ /Dán 12, 3/

GRÓF ESTERHÁZY JÁNOSRA ...
Dallam: Örülj, vigadj tisztaságban ... Hozs 168

Gróf Esterházy Jánosra emlékezzünk testvérek,
Ki népünknek hős fia volt itt a szép Felvidéken.
/ :Szent élet hírében költözött az égbe,
Hol már boldog örökre. : /

Hőn szerette szülőföldjét és a honfitársait,
Megvédte az üldözöttek, s elnyomottak jogait.
/ :Szent élet hírében költözött az égbe,
Hol már boldog örökre. : /

Példát adott mindnyájunknak a keresztény életben,
Hogy a nehéz időkben is tartsunk ki szent hitünkben.
/ :Szent élet hírében költözött az égbe,
Hol már boldog örökre. : /

Elnyerte a vértanúság dicsőséges pálmáját,
Élő hittel s reménységgel kérjük közbenjárását.
/ :Szent élet hírében költözött az égbe,
Hol már boldog örökre. : /

Pintér Zoltán

ÁHITATTAL JÖTTÜNK ÖSSZE ...
/ Dallam: Áldunk Isten jó szolgája ... Hozs. 213. sz.
/ Gróf Esterházy János emlékére /

Áhitattal jöttünk össze,
Vértanúnknak emlékére.
/ : Mert a hitét mindig bátran megvallotta,
Az Istennek szent törvényét megtartotta : /

Hazájához mindig hű volt,
Felvidékre sokat gondolt.
/ : Szerette a szülőföldjét s annak népét,
Kereste a szlovák – magyar megbékélést. : /

Bátran kiállt üldözöttért,
Ártatlanul meghurcoltért.
/ : Védelmezte kisebbségben élők jogát,
Ellenezte kezdettől a deportálást. : /

Ártatlanul ítéllték el,
Ki a törvényt nem szegte meg.
/ : Cseh börtönben fejezte be keresztútját,
Tisztelői a hamvait haza hozták. : /

Ő már értünk közbenjárhat,
Égiekkel imádkozhat.
/ : Elnyerte a vértanúság koszorúját,
Jutalmul az örök élet koronáját. : /

Pintér Zoltán

ÉNEKFOHÁSZ BOLDOGGÁ AVATÁSÉRT
GRÓF ESTERHÁZY JÁNOS
/ Dallam : Jézus szíve legtisztább ... Hozs. 155. sz. /

Gróf Esterházy Jánosra emlékezünk hittel,
Ki népünknek hős fia volt egész Felvidéken.
/ : Vértanúként szenvedett ő s halt meg a börtönben,
Mert kiállt az üldözöttek jogos védelmében. : /

Hitet tett a szlovák – magyar együttélés mellett,
Hogy testvéri jó viszonyban éljen mindkét nemzet.
/ : Elítélte a gyűlölet s harag minden átkát,
Szeretetre buzdította képviselőtársát. : /

Hőn szerette szülőföldjét s tett is sokat érte,
Kisebbségben élők jogát mindig bátran védte.
/ : Kereste az Úr országát s annak igazságát,
Azért fáradt, győzzön végül a szeretet s jóság. : /

A börtönben imádkozott beteg rabtársáért,
Ki csodásan visszanyerte régi egészségét.
/ : Életszentség jellemezte a gróf minden tettét,
Hallja ő most az égben is a buzgók kérését. : /

Csillaga lett Felvidéknek s minden itt élőnek,
Hamvai már haza tértek, nyugosznak békében.
/ : Imádkozzunk kitartóan ama jó szándékra,
Boldogok közt tisztelhessük egész egyházunkban! : /

Pintér Zoltán

ESTERHÁZY JÁNOS EMLÉKÉRE ...
Fohász boldoggáavatásáért
/ Dallam: Ó, ne búsulj föld árva ... /

Esterházy János emlékére,
Gyűltünk össze imádságos szívvel.
/ : Vértanúként szenvedett népéért,
Igazságért, keresztény hitéért. : /

Bátran állt ki az üldözöttekért,
Kisebbségi s emberi jogokért.
/ : Türelemmel viselte keresztjét,
Tizenkét év kegyetlen börtönét. : /

Kilencedet végez rabtársáért,
Ki ez után meggyógyul csodaként.
/ : Testvért látott a másik emberben,
Együtt érzett súlyos szenvedővel. : /

Hőn szerette saját szülőföldjét,
Az ott élő bármely nép gyermekét.
/ : Életszentség hírében távozott,
Buzgósága sokakat meghatott. : /

Imádkozzunk arra a szándékra,
Hogy egyházunk emelje oltárra.
/ : Csillaga ő a szép Felvidéknek,
Példaképe a hívő embernek. : /

Pintér Zoltán

Ez férfimunka volt!

(részlet Karaffa Attila írásából)

Paulisz Boldizsárra emlékezem. Az iskolaalapítóra, a közösségszervezőre, Esterházy János végakaratának teljesítőjére, az Esterházy János Zarándokközpont alapítójára, az építőre, családapára, felvidéki magyar hívő katolikusra...

...Rendületlenül dolgozott, hitéből és családjából erőt merítve éjt nappá téve azon munkálkodott, hogy Esterházy János szülőföldjén nyugodjon. Sikerült. A múlt év szeptemberi kegyeleti megemlékezés valóban méltóságteljes volt. Kevés ember mondhatja el magáról, hogy teljesítette valakinek az utolsó kívánságát. Paulisz Boldizsár ilyen ember volt.

A Szent Kereszt felmagasztalása kápolnában nyugszanak Esterházy János földi maradványai. Több ízben jártam a kápolnában, ahol az altemplomban készítette saját maga nyughelyét is. Reméltem, hogy még hosszú éveken keresztül üres marad a sírhely. Nem így történt. A Teremtő magához szólította Őt. Földi pályafutását befejezte, de amit alkotott az mind itt marad a felvidéki és az egyetemes magyar közösségnek. Itt marad a kápolna, Esterházy János nyughelye, az alsóbodoki iskola, az emléktáblák és szobrok, de ami a legfontosabb, Ő maga is példaképnek.

Mert példaképekre szükségünk van és Paulisz Boldizsár munkássága arra ösztönöz bennünket, hogy folytassuk amit elkezdett. Ápoljuk, óvjuk és adjuk tovább magyar kultúránkat, néphagyományainkat, Esterházy János életét és munkásságát ismertessük meg szélesebb körben is. Őrizzük meg keresztény hitünket és szeressük szülőföldünket!

Munkást és államfőt ugyanúgy köszöntött. Kedves szóval, megbecsüléssel. Boldizsár munkája, életerős kisugárzása hiányozni fog. A lángot családja viszi majd tovább.

Becsüljük meg az építő munkáját és amikor elzarándokolunk majd Alsóbodokra, csak ennyit mondjunk: Köszönjük!

Köszönöm én is Boldizsár, hogy megismerhettelek!

Nyugodj békében!

SÍK SÁNDOR:
AZ ANDOCSI MÁRIÁHOZ

„Koldusboton, törött mankón
Jövünk Búcsút járni,
Szűzmáriás magyaroknak
Kopott unokái.
Éjfél van a Duna táján,
Magyaroknak éjszakáján
Nincs más ki virrasszon.
Baráttalan, testvértelen, hozzád ver a veszedelem,
Boldogságos asszony!

Megcsúfolták, megköpködték,
Ami bennünk szép volt,
Kilencfelé hasogatták,
Ami rajtunk épp volt,
Tépett testünk megtaposták,
Ragadozók ragadozzák
Édes-kevesünket,
Koporsónkat faragdálják.
eléd sírjuk, magyar árvák,
A mi keservünket.

Idegenek megnevetik
Drága magyar szónkat,
Idegentűl kéregetjük
Kenyerünket, sónkat.
Magyar kezek szántogatnak,
Régi rögön új uraknak,
Néped hegye-völgyén.
Más arat ahol mi vetettünk:
Jövevények, szolgák lettünk
Úr-apáink földjén.

Boldogasszony, ezer évig
Édesanyánk voltál,
Eleink ha hozzád sírtak,
Hozzájuk hajoltál:
Száz ostorral ostorozzon,
Csak ez egyért,
Boldogasszony,
A jó Krisztust kérd meg:
Négy-víz–parton,
Három hegyen
Mindörökké magyar legyen
A máriás ének.

Graubner érseknél látogatóban Esterházy Malfatti Alíz asszonnyal Olmützben

Az Esterházy János dombormű leleplezése Dunaszerdahelyen

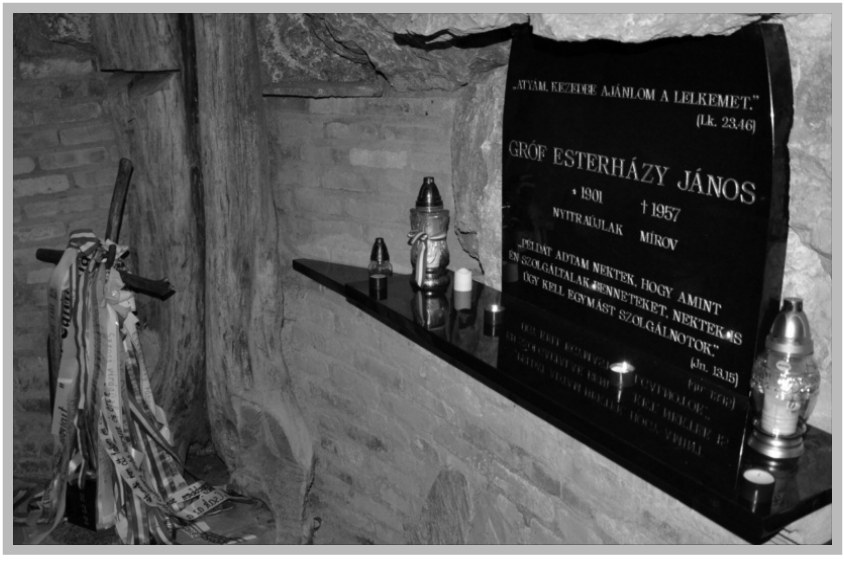

Esterházy János nyughelye

Szent Kereszt Felmagasztalása kápolna Alsóbodokon

„Egy alkotásnak maradandóságát nem az biztosítja,
ha azt állandóan az ellentétek kiélezésével,
mások hátrányára iparkodnak megalapozni,
hanem egyedül az, ha azt a mindenkiért való munka átfogó ereje
és a felebaráti szeretet melegsége hatja át.
Amikor mi, magyarok, jövő céljainkat kovácsoljuk, ebből indulunk ki.
Nem az a jelszavunk, hogy valaki vagy bárki ellen,
hanem mindenkiért, akivel egy a sorsközösségünk a dunai medencében."
(Esterházy János)

PÁZMANEUM TÁRSULÁS
Fő utca (Hlavná u.) 47/22
929 01 Dunaszerdahely-Dunajská Streda
Telefon: +421-905-826 185
E-mail: info@pazmaneum.com
Honlap: www.pazmaneum.com